

Neviim (prophètes) - Jérémie

Chapter 29

- וְאֵלֶּה דְּבָרַי הַסִּפְרָר, אֲשֶׁר שֶׁלַח יְרֵמִיה בְּנֵי יִהוָּשָׁכָם--אֶל-יִתְּר זָקְנֵי בְּגֹלֶה, וְאֶל-הַכְּנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים וְאֶל-כָּל-הַעַם, אֲשֶׁר בְּגֹלֶה בְּבוֹכְדָנָאצָר מִירוֹשָׁלָם, בְּבָלָה.
- אָסְרִי צָאת יְכֻנָּה-פָּמָלָן וּפְגַבְּרִיה וּפְפָרִיסִים שָׂרִי יְהוָה וִירוֹשָׁלָם, וְהַקְּרִשׁ וְהַמְּסִגָּר--מִירוֹשָׁלָם.
- בַּיד אַלְעָשָׂה בָּן-שָׁפָן, וְגַמְכִיה בָּן-חַלְקִיה: אֲשֶׁר שֶׁלַח צָדְקִיה מָלָך-יְהוָה, אֶל-בְּבוֹכְדָנָאצָר מָלָך בְּבָל-בְּבָלָה לְאָמָר.
- כִּי אָמָר יְהוָה אֱלֹהֶת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: לְכָל-הַגּוֹלָה-אֲשֶׁר-הַגְּלִילִי מִירוֹשָׁלָם, בְּבָלָה.
- בְּנוּ בְּתִים, וְשָׁבוּ; וּבְנוּ בְּנוֹת, וְאַכְלוּ אֶת-פְּכִינָה.
- קְחוּ בְּנִים, וְהַזְּלִיחוּ בְּנִים וּבְנוֹת, וְקַחְטוּ לְבָנֶיכֶם בְּשִׁים וְאֶת-בְּנֹתֶיכֶם תַּנוּ לְאָנְשִׁים, וְתַלְזְבִּהָ בְּנִים וּבְנוֹת; וּרְבוּ-שָׁם, וְאֶל-תִּמְצָטוּ.
- וְדַרְשָׂו אֶת-שָׁלוֹם בָּעֵיר, אֲשֶׁר הַגְּלִילִי אֶתְכֶם נִשְׁפָה, וְהַתְּפַלֵּלוּ בָּעֵדָה, אֱלֹהֶת, כִּי בָּשְׁלֹמָה, וְיָהִיה לְכֶם שָׁלוֹם.
- כִּי כָּאָמָר יְהוָה אֱלֹהֶת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-וְשִׁיאוֹ לְכֶם גְּבָרִים אֲשֶׁר-בְּקָרְבָּכֶם, וּקְסָמִיכֶם; וְאֶל-תִּשְׁמַעוּ, אֶל-פְּלִמְתִּיכֶם, אֲשֶׁר אָתָּם, מְחַלְמִים.
- כִּי בְּשָׁקָר, הַם נְגָאִים לְכֶם בְּשָׁמֶן: לְאֶשְׁלָחִתִּים, נְאֶמְרִיתִהָ. {ס}
- כִּי-כָה, אָמָר יְהוָה, כִּי לְפִי מְלָאת לְבָבֶל שְׁבָיעִים שָׁנָה, אָפְקַד אֶתְכֶם; וּפְקִמְתִּי עַלְיכֶם, אֶת-דְּבָרִי הַטּוֹב, לְפִשְׁיב אֶתְכֶם, אֶל-פְּמִיקָם פָּזָה.
- כִּי אֲנִיכִי דָעַתִּי אֶת-הַמְּפַשְּׁבָת, אֲשֶׁר אָנֹכִי חַשְׁבֵּן עַלְיכֶם-נְאֶמְרִיתִהָ: מְחַשְּׁבּוֹת שְׁלוֹם וְלֹא לְכָהָה, לְתַתְתַּחַת לְכֶם אָסְרִית וּמְתֻקָּה.
- וְקַנְאָתֶם אֶתְמָרְבָּכֶם, וְהַתְּפַלֵּלְכֶם אֶלְיָהוּ, וּשְׁמַעַתִּי, אֶלְיכֶם.
- וּבְקַשְׁתָּם אֶתְכֶם, נְאֶמְרִיתִהָ; וְקַשְׁבָּתִי אֶתְכֶם אֶל-פְּמִיקָם, אֲשֶׁר-הַגְּלִילִי אֶתְכֶם שָׁם, נְאֶמְרִיתִהָ; וְקַשְׁבָּתִי אֶתְכֶם אֶל-פְּמִיקָם, אֲשֶׁר-הַגְּלִילִי אֶתְכֶם מִשְׁמָן.
- כִּי, אָמְרָתָם: הַקִּים לְמוֹרְתָה בְּנָאִים, בְּבָלָה. {ס}
- כִּי-כָה אָמָר יְהוָה, אֶל-פָּמָלָן הַיּוֹשֵׁב אֶל-כְּסָא דָוד, וְאֶל-כָּל-הַעַם, הַיּוֹשֵׁב בָּעֵיר הַזֹּאת: אֲחֵיכֶם, אֲשֶׁר לֹא-יָצָאוּ אֶתְכֶם בְּגֹלֶה.
- כִּי אָמָר יְהוָה אֱלֹהֶת, הַבְּנִי מְשֻלָּם בָּם, אֶת-הַקָּרְבָּן אֶת-הַבָּרָעָב, אֶת-הַדָּבָר; וּנְתַתִּי אֹתָם, בְּתָאָנִים פְּשָׁעָרִים, אֲשֶׁר-יְהוָה, מְרֻעָה.
- וְדַרְשָׂתִי, אָסְרִיתִי, בְּקָרְבָּן וּבְקָרְבָּר; וּנְתַתִּי לְזֹועָה (לְזֹועָה) לְכָל מְמָלְכּוֹת הָאָרֶץ, לְאֵלָה וּלְשָׁמָה וּלְשָׁרֶקה וּלְרָפָה,
- בְּכָל-הַגּוֹלָה, אֲשֶׁר-הַדְּבָתִים שָׁם.
- פָּתַח אֲשֶׁר-לֹא-שָׁמַעוּ אֶל-דְּבָרִי, נְאֶמְרִיתִהָ--אֲשֶׁר שֶׁלַחְתִּי אֶלְכֶם אֶת-עֲבָדִי בְּנֵבָאים, פְּשָׁכָם וְשָׁלָם, וְלֹא שְׁמַעְתֶּם, נְאֶמְרִיתִהָ.
- וְאָתָם, שְׁמַעוּ דְּבָרִי: בְּכָל-גּוֹלָה--אֲשֶׁר-שֶׁלַחְתִּי מִירוֹשָׁלָם, בְּבָלָה. {ס}
- כִּי-אָמָר יְהוָה אֱלֹהֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-אָחָב בָּן-קְזֹלָה וְאֶל-צָדְקִיה בָּן-מְעָשָ׀ה, הַבְּנִים בְּשָׁמֵי, שָׁקָר: הַבְּנִי נִתְּן אֶתְכֶם, בְּזַד בְּבוֹכְדָנָאצָר מָלָך בְּבָלָה, וְהַכְּמִם, לְעַינֵיכֶם.
- וְלֹא-קַח מַמֶּם, קְלָלה, לְכָל גְּלוּתִי יְהוָה, אֲשֶׁר בְּבָלָה לְאָמָר: יְשַׁמְּנִי יְהוָה בְּצָדְקִיהוּ וְכָאָקֵב, אֲשֶׁר-קְלָם מָלָך בְּבָל בְּאָש.
- יעַן אֲשֶׁר עָשָׂו בְּבָלָה בְּיִשְׂרָאֵל, יְנַגְּאָפוּ אֶת-גְּנִי רְעִיקָם, יְיַדְבָּרוּ דָבָר בְּשָׁמֵי שָׁקָר, אֲשֶׁר לֹא אָזַיְתֶם; וְאָנֹכִי הַיּוֹדֵע (פִּיְזָע) וְעַד, נְאֶמְרִיתִהָ. {ס}
- וְאֶל-שְׁמַעְיָה בְּבָלָה--זְמַעַשָּׁה בְּכָהָן, וְאֶל בְּכָל-הַכְּנִים לְאָמָר.
- כִּי-אָמָר יְהוָה אֱלֹהֶת, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל--לְאָמָר: יְעַן אֲשֶׁר אֶתְהָ שֶׁלַחְתִּי בְּשָׁמְכָה סְפָרִים, אֶל-כָּל-הַעַם אֲשֶׁר בִּירוֹשָׁלָם,
- וְאֶל-אָסְרִיה בָּן-מְעָשָ׀ה בְּכָהָן, וְאֶל בְּכָל-הַכְּנִים לְאָמָר.

- 29,26 יהוה בנה כהן, מחת היעד וכחן, לחיות פקדים בית יהוה, **לכל איש משגע ומתרנבה;** ובתמה אותו אל-המתקפת,
ואל-בצינן.
- 29,27 עיטה, זפה לא גערת, בירמייהו, בענתיי-המתרנבה, לכם.
- 29,28 כי על-כן שליח אלינו, בבל לאמר--ארכה היא; בנו בתים, ושבו, ונטעו גנות, ואכלו את-פריהן.
- 29,29 ויקרא אפניה בכהן, את-פספר תהא, באזני, ירמייהו בלביא. {פ}
- 29,30 ייְהִי, דבר-יתוה, אל-ירמייהו, לאמר.
- 29,31 שליח על-כל-הנזה, לאמר, כה אמר יהוה, אל-שמעיה בתקלמי: ענן אשר נבא لكم שמעיה, ואני לא שלחתיו, יברוח
אתכם, על-שקר.
- 29,32 אכן כה-אמר יהוה, הבני פקד על-שמעיה בתקלמי ועל-זרעון--לא-יהוה לו איש יושב בתוֹן-קעם תהה ולא-יראה בטוב
אשר-אני עשה-לעמי, באמ-יתוה: כי-סורה דבר, על-יתוה. {ס}